

ETT ÅR AV KONCENTRERADE MÅNADER

Litteraturkritikern och poeten Leif Nylén skrev in sig i den svenska poesihistorien under det experimentella 60-talet. Han började på ett traditionellt sätt att skriva dikter, Men han blev alltmer en företrädare för den nya poesi, som sökte förena ord-bild-ljud på ett nytänkande sätt. Poesin och protestdikten förenades. Den estetiska poetiska värdeskalen blev en annan och de olika konstformerna lånade värde och stilgrepp av varandra.

Som musiker framträdde Nylén i gruppen Blå Tåget, Gunder Hägg och skapade därmed ord och ton på ett personligt och originellt sätt. Som litteraturkritiker i Dagens Nyheter fungerade Nylén med en kritiskt iakttagande blick, som gav dess sida klart bestående artiklar och en intresserad läsekrets.

I ett efterord beskriver författaren hur han under decennier funnit att det poetiska skapandet kommit och gått. Nu föreligger ett antal "månadsdikter" vilka sammanställt i den nya samlingen. Den är formad till en olympiad av månader, där varje månad, årstid, fångas in i välkontrollerade ordbilder med ofta överraskande infallsvinklar. Dikterna talar i koncentrerad form för sig själva och skapar en sorts magisk, lyrisk hetta, som sting och karaktär åt upplevelsen. Om augusti heter det:

Mörkret knäpper
rocken runt huset

Alltmer ensamma
stjärnorna på himlen

Men våren kan också göra sitt intåg under maj där "fåglarna ringer i ett/ så att man har fullt upp med att/ lyfta dem och svara; Hallå?" Eller då oktober sätter in, kylan kommer, regn och dis förmörkar himlen medan den byråkratiska verkligheten tränger sig på:

Molnen skyndar över himlen
på väg mellan partiöverläggningarna

Det är koncentrerat och läsanpassat, nästan pedagogiskt skrivit, som en illustration över metaforspandets nakna enkelhet.

En diktsamling, som väl kan följa varje läsare under året med klar behållning, då november kommer med "mörkret, som jobbar dubbla skift".

Hans-Evert Renérius

Bok: Leif Nylén: Månaderna. Dikter.